

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2012**z dnia 17 listopada 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 30 września 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno („produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Indii i Indonezji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 17 sierpnia 2020 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno.
- (3) W dniu 17 lutego 2021 r. Komisja wszczęła dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu tego samego produktu pochodzącego z Indii i Indonezji („dochodzenie antysubsydyjne”)⁽³⁾.

1.2. Rejestracja

- (4) Po otrzymaniu od skarżącego wniosku popartego wymaganymi dowodami Komisja, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/370⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”), poddała przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

1.3. Środki tymczasowe

- (5) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 30 kwietnia 2021 r. Komisja przedstawiła stronom streszczenie proponowanych ceł tymczasowych oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody dla przemysłu Unii. Jak wyjaśniono w motywie 210 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja uwzględniła uwagi, które dotyczyły błędów pisarskich, i w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowała marginesy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 17).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. C 57 z 17.2.2021, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/370 z dnia 1 marca 2021 r. poddające rejestracji przywóz walcowanych na zimno wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 71 z 2.3.2021, s. 18).

- (6) W dniu 28 maja 2021 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/854 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe.

1.4. Dalsze postępowanie

- (7) Po ujawnieniu najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący, konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów („Euranimi” ⁽⁶⁾), jeden importer niepowiązany, jeden użytkownik, producenci eksportujący objęci próbą oraz rządy Indii i Indonezji złożyły oświadczenia pisemne, w których przedstawiły swoje opinie na temat tymczasowych ustaleń.
- (8) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem skarżącego, konsorcjum składającego się z importerów i dystrybutorów, jednego importera niepowiązanego, jednego użytkownika oraz dwóch producentów eksportujących objętych próbą.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Po poczynieniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach dokonała przeglądu swoich tymczasowych wniosków.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Uwagi dotyczące ostatecznego ujawnienia otrzymano od Eurofer, unijnego producenta i użytkownika Arinox, konsorcjum składającego się z importerów i dystrybutorów Euranimi, importera niepowiązanego LSI oraz współpracujących producentów eksportujących. Ponadto IRNC (współpracujący producent eksportujący) zgłosił uwagi do uwag przedstawionych przez Eurofer w odniesieniu do podejścia Komisji do jego zakupów (zob. motywy 71–74).
- (11) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem skarżącego, Euranimi, jednego importera niepowiązanego, jednego użytkownika, który również okazał się producentem unijnym, i jednego z producentów eksportujących. W świetle uwag do ostatecznego ujawnienia producentowi eksportującemu IRNC przedstawiono dodatkowe ostateczne ujawnienie ograniczone do dostosowań dokonanych w odniesieniu do niektórych cen sprzedaży eksportowej. Komisja zapewniła IRNC możliwość przedstawienia uwag do tego dodatkowego ujawnienia ostatecznego, ale IRNC nie udzielił odpowiedzi.
- (12) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (13) Wobec braku uwag dotyczących kontroli wyrywkowej potwierdzono informacje przedstawione w motywach 6–14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany stwierdzili, że skutki pandemii COVID-19 wymagają dokładnego zbadania, ponieważ okres objęty dochodzeniem („OD”) obejmował nadzwyczajny okres pandemii.
- (15) Komisja istotnie wzięła pod uwagę fakt, że OD obejmował kilka miesięcy, w których występowała pandemia COVID-19. Komisja dokładnie określiła i przeanalizowała skutki pandemii COVID-19, a następnie stwierdziła, że na rynku Unii występuje dumping wyrządzający szkodę, który nie jest spowodowany skutkami pandemii.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/854 z dnia 27 maja 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 188 z 28.5.2021, s. 61).

⁽⁶⁾ Stowarzyszenie Niezintegrowanych Importerów i Dystrybutorów Metali.

- (16) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących OD i okresu badanego potwierdzono informacje przedstawione w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (17) Na etapie tymczasowym jeden użytkownik unijny, Arinox, zwrócił się o wyłączenie z zakresu produktu produktów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wykonanych ze stali należącej do serii 200 i 201. Komisja tymczasowo odrzuciła ten wniosek, jak wyjaśniono w motywach 25–27 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (18) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń strona zawęziła swój wniosek o wyłączenie do produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 równoważnej Jindal J4 lub JSLU DD (seria o stężeniu niklu wynoszącym 1 %) o grubości $0,90 + 0/-0,060$ mm do zastosowania w produkcji pasków mocujących ze stali nierdzewnej. Stwierdziła, że produkt jest łatwy do zidentyfikowania, więc nie istnieje ryzyko obchodzenia środków, nie może być używany zamiennie z innymi rodzajami produktów i nie jest produkowany przez przemysł Unii. Ponadto, według przedsiębiorstwa, końcowe przeznaczenie jest łatwe do zweryfikowania.
- (19) Skarżący zakwestionował zaktualizowany wniosek o wyłączenie z zakresu produktu. Eurofer stwierdził, że serie wskazane przez użytkownika unijnego mają przeznaczenie handlowe i nie są określone w żadnej normie międzynarodowej. W związku z tym organy celne nie mają możliwości ustanowienia jakiegokolwiek odniesienia i egzekwowania kontroli składu chemicznego produktu wyłączonego. Ponadto kontrola końcowego przeznaczenia nałożyłaby nieuzasadnione obciążenie na organy celne. Co więcej, zwolnienie tych produktów, które są produkowane wyłącznie przez Jindal, stworzyłoby ryzyko wzajemnej kompensacji, co miałoby wpływ na skutki naprawcze środków.
- (20) W toku dochodzenia ustalono, że produkty te są wymienne pod względem właściwości. Komisja stwierdziła również, że uwzględnienie tego wniosku o wyłączenie nakładałoby rzeczywiście nieuzasadnione obciążenie na organy celne, które musiałyby przeprowadzać badanie laboratoryjne i sprawdzać końcowe przeznaczenie każdej przesyłki. Ponadto, ponieważ produkt jest związany z jednym konkretnym producentem eksportującym, nie można wykluczyć ryzyka wzajemnej kompensacji.
- (21) Po ostatecznym ujawnieniu Arinox ponowił swój pierwotny wniosek o wyłączenie produktu, tj. o wyłączenie z zakresu produktu produktów wykonanych ze stali o niskiej zawartości niklu należącej do serii 200 oraz produktów wykonanych ze stali należącej do serii 201. Arinox twierdził, że produkty wykonane ze stali o niskiej zawartości niklu należącej do serii 200 oraz produkty wykonane ze stali należącej do serii 201 są zasadniczo niedostępne na rynku Unii, a producenci unijni nie są zainteresowani wytwarzaniem tych produktów. Wyjaśnił, że po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zakup produktów wykonanych ze stali należącej do serii 201 od przemysłu Unii stał się ekonomicznie nieopłacalny i że zaledwie jeden producent w Unii może wytwarzać paski mocujące wykonane ze stali nierdzewnej o niskiej zawartości niklu należącej do serii 200. Twierdził ponadto, że poniósł już szkodę ekonomiczną w wyniku objęcia tych produktów obecnym dochodzeniem, ponieważ ze względu na wrażliwość cenową produktu nie może przenieść cła antydumpingowego na swoich klientów oraz że w niedawnej sprawie Komisja zezwoliła na wyłączenie produktu w podobnej sytuacji.
- (22) Ponadto przedsiębiorstwo powtórzyło, że istnieją znaczne różnice pod względem właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych między produktami wykonanymi ze stali należącej do serii 200 i 201 a innymi rodzajami stali wchodzącymi w zakres produktu objętego dochodzeniem, zwłaszcza produktami wykonanymi ze stali należącej do serii 300, oraz że organy celne mogą łatwo zweryfikować skład chemiczny produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 i 201, wykorzystując łatwo dostępne instrumenty oraz atesty składu chemicznego i właściwości mechanicznych. Przedsiębiorstwo stwierdziło ponadto, że wniosek o wyłączenie jest związany z jednym zastosowaniem końcowym oraz że przedsiębiorstwo będzie prawdopodobnie jako jedyne korzystać z wniosku o wyłączenie.

- (23) Przedsiębiorstwo argumentowało, że ryzyko wzajemnej kompensacji jest ograniczone, ponieważ kupuje ono głównie stal należącą do serii 200 i 201 z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że zaopatruje się w nią u różnych producentów w tych państwach.
- (24) Arinox nie przedstawił dalszych dowodów na brak możliwości zamiany produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 i 201 na inne rodzaje stali, z wyjątkiem twierdzenia o nieracjonalności takiej zamiany z ekonomicznego punktu widzenia. Jak już określono w motywie 20 powyżej, weryfikacja składu chemicznego przez organy celne wymaga przeprowadzenia badania laboratoryjnego, co stanowiłoby duże obciążenie dla organów celnych, zwłaszcza że byłoby to konieczne w przypadku każdej przesyłki produktu wyłączonego, którego dotyczy wnioski. Ryzyko wzajemnej kompensacji stanowi obiektywną ocenę, a z danych, które przedsiębiorstwo przedstawiło w odniesieniu do swoich zakupów produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 i 201 oraz innych produktów z państw, których dotyczy postępowanie, wynika, że kupowało ono od tych państw inne produkty wchodzące w zakres produktu objętego obecnym dochodzeniem, co z natury rzeczy wiąże się z ryzykiem wzajemnej kompensacji. Ponadto, chociaż przedsiębiorstwo twierdzi, że te serie stali mają tylko jedno zastosowanie końcowe, nie można wykluczyć, że mogą one mieć również inne zastosowania.
- (25) Komisja stwierdziła zatem, że uwzględnienie tego wniosku o wyłączenie produktu nie byłoby właściwe, i w związku z tym został on odrzucony.

2.2. Podsumowanie

- (26) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do zakresu produktu Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 22–27 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Indie

3.1.1. Współpraca i częściowe stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (27) W motywach 29–57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych indyjskie podmioty Jindal uczestniczące w produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem nazywa się „Grupą Jindal”. W niniejszym rozporządzeniu podmioty te będą określane mianem „Jindal India”, natomiast „Grupa Jindal” odnosi się do przedsiębiorstw Jindal India, Jindal Indonesia i odpowiednich podmiotów Jindal w państwach trzecich.
- (28) Jak wyjaśniono w motywach 32–35 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja postanowiła zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym i oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym w celu ustalenia nieujawnionych informacji dotyczących roli przedsiębiorstwa powiązanego Grupy Jindal.
- (29) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Grupa Jindal zakwestionowała zastosowanie art. 18. Uznała, że nie odmówiła dostępu do odpowiednich informacji ani ich nie zataiła oraz że działała na miarę swoich możliwości. Dlatego też Komisja powinna skorzystać z informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo. Komisja należycie zbadała te uwagi. Jak wspomniano w motywie 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Grupie Jindal zapewniono już możliwość przeprowadzenia w tej sprawie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem rzecznika praw stron w dniu 16 kwietnia 2021 r. Zgodnie z zaleceniami rzecznika praw stron wydanymi po tym posiedzeniu Komisja dokonała również pełnej oceny informacji otrzymanych od Grupy Jindal w dniu 29 marca 2021 r. w odpowiedzi na pismo wystosowane na podstawie art. 18.
- (30) W związku z tym Komisja wykorzystała informacje przedstawione przez tego producenta eksportującego i częściowo przyjęła ten argument. Ponadto w świetle dalszej analizy informacji przedstawionych w dniu 29 marca 2021 r. dokonanie dalszego dostosowania uznano za właściwe. Ponieważ uwagi Grupy Jindal opatrzone klauzulą poufności, szczegółową ocenę argumentu ujawniono jedynie zainteresowanej stronie.

3.1.2. Wartość normalna

- (31) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 36–47 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Jindal India i Jindal Indonesia powtórzyły swoje argumenty w odniesieniu do art. 2 ust. 5 akapity trzeciej i czwartej oraz art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, że Komisja powinna dostosować wartość normalną do kosztów związanych ze środkami izolacji stosowanymi w Indiach i Indonezji z uwagi na COVID-19 podczas części okresu objętego dochodzeniem.
- (33) Argumenty te należało odrzucić.
- (34) W odniesieniu do argumentów przedstawionych na podstawie art. 2 ust. 5 akapit trzeciej Komisja zauważa po pierwsze, że w akapicie trzecim omówiono właściwą alokację kosztów i stosowanie takiej alokacji w przeszłości, wyrażając preferencję dla alokacji kosztów opartej na obrocie. Dodaje, że „koszty dostosowuje się odpowiednio, uwzględniając te niepowtarzające się elementy kosztów, które wpływają na produkcję przyszłą lub obecną, jeżeli nie zostały one już uwzględnione w alokacji kosztów na mocy [tego] akapitu”. W przedmiotowej sprawie rzekome „koszty związane z COVID-19” nie stanowią jednak oddzielnej pozycji kosztów, którą można dostosować w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. Rzekome koszty są zwykłymi kosztami stałymi ponoszonymi przez Jindal i kosztami, które powtarzają się w przypadku Jindal regularnie. Dotyczą one jedynie mniejszej ilości produkcji w związku z COVID-19. Przytoczone ostatnie zdanie akapitu trzeciego nie obejmuje jednak tego scenariusza. W związku z tym nie można dokonać dostosowania na podstawie art. 2 ust. 5 akapit trzeciej.
- (35) Po drugie, w odniesieniu do argumentów przedstawionych na podstawie art. 2 ust. 5 akapit czwarty Komisja zauważa, że zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit czwarty odstępstwo od kosztów jednostkowych ponoszonych zwykle przez przedsiębiorstwo można przyznać jedynie w przypadku, gdy wykorzystanie nowych środków produkcyjnych wymaga znacznych nakładów inwestycyjnych i gdy niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych wynika z operacji rozruchu mających miejsce w okresie objętym dochodzeniem lub przez część tego okresu. W przedmiotowej sprawie niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, jeśli występuje, jest wynikiem czasowego wstrzymania produkcji z powodu COVID-19. W związku z tym art. 2 ust. 5 akapit czwarty nie ma zastosowania.
- (36) Po trzecie, w odniesieniu do argumentów przedstawionych na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) Komisja zauważa, że zgodnie z art. 2 ust. 10 dostosowania można dokonać „z tytułu różnic czynników [...], jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność cen, stosownie do wymagań niniejszego ustępu, w szczególności jeżeli klienci płacą różne ceny na rynku krajowym wskutek różnicy tych czynników”. Przedsiębiorstwa Jindal India i Jindal Indonesia twierdziły, że należało dokonać dostosowania ze względu na wpływ środków izolacji stosowanych w związku z COVID-19 na koszty produkcji, ale nie wykazały żadnego wpływu na porównywalność cen. W związku z tym nie można przyjąć argumentu dotyczącego art. 2 ust. 10 lit. k).
- (37) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Jindal podtrzymała argumenty dotyczące dostosowania z tytułu kosztów związanych z COVID-19. W odniesieniu do ewentualnego dostosowania na podstawie art. 2 ust. 5 akapit trzeciej i czwartej Grupa Jindal wskazała, że „wyjątkowo wysokich” (7) kosztów nie należy w całości przypisywać produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, ale że zamiast tego Komisja powinna obliczyć reprezentatywny koszt produkcji w okresie objętym dochodzeniem.
- (38) Argument ten należało odrzucić. Przedmiotowe koszty poniesiono w okresie objętym dochodzeniem i dotyczą one produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. W świetle sprawozdania zespołu orzekającego dotyczącego łososa atlantyckiego, na które powołuje się Grupa Jindal, oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit trzeciej zdanie trzecie rozporządzenia podstawowego koszty dostosowuje się odpowiednio, uwzględniając te niepowtarzające się elementy kosztów, które wpływają na produkcję przyszłą lub obecną. Komisja przyznała, że rzekome koszty związane ze środkami izolacji stosowanymi w związku z COVID-19 są kosztami mającymi niepowtarzający się charakter. Konkretnie koszty poniesione podczas środków izolacji stosowanych z uwagi na COVID-19 są jednak wyłącznie kosztami stałymi i wynikają po prostu z niepełnego wykorzystania dostępnych i w innym przypadku wykorzystywanych mocy produkcyjnych. Z definicji nie mogą one wpływać na przyszłą produkcję, tak jak byłoby to w przypadku kosztów inwestycji. Nie mogą również wpływać na obecną produkcję, ponieważ wynikają raczej bezpośrednio z jednorazowego zdarzenia o charakterze siły wyższej, jakim są środki izolacji stosowane w związku z COVID-19.
- (39) W odniesieniu do argumentu przedstawionego na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego Grupa Jindal odniosła się do twierdzenia Komisji zawartego w motywie 36 i dodała, że z formuły wprowadzającej do art. 2 ust. 10 jasno wynika, że odniesienie do porównywalności cen obejmuje porównywalność między wartością normalną (niezależnie od sposobu jej ustalenia) a ceną eksportową.

(7) Sprawozdanie zespołu orzekającego, *Komisja Europejska – Łosoś atlantycki (Norwegia)*, WT/DS337/R, pkt 7.256, 7.257 oraz 7.273.

- (40) Komisja przyznała, że formuła wprowadzająca do art. 2 ust. 10 odnosi się do porównywalności cen. Prawdą jest również, że niektóre z dostosowań wymienionych w art. 2 ust. 10 lit. a)–k) można w równym stopniu stosować do wartości normalnej na podstawie cen krajowych, jak i do konstruowanej wartości normalnej. Art. 2 ust. 10 lit. k) zawiera jednak wyraźny warunek odnoszący się do różnic w cenach uiszczanych na rynku krajowym, który to warunek należy spełnić przed dokonaniem dostosowania. Grupa Jindal nie była w stanie uzasadnić takich różnic, mogła jedynie wykazać wpływ na koszty. Jakkolwiek wzrost kosztów w każdym przypadku wpłynąłby w równym stopniu na ceny krajowe i eksportowe. Dlatego też nowy argument przedstawiony na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) należało odrzucić.
- (41) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Chromeni zakwestionowało dokonane przez Komisję dostosowania kosztu surowców. W tymczasowych ustaleniach Komisja zauważyła w tabeli zakupów walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej dla poszczególnych transakcji, że ceny zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej od powiązanych stron były znacznie niższe od cen tego samego materiału nabywanych od niepowiązanych stron. W związku z tym nie można było uznać ich za ceny wolnorynkowe i Komisja dokonała dostosowania tych cen. W swoich uwagach do ujawnienia tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Chromeni stwierdziło, że jakość zwojów użytych do porównania nie zawsze była taka sama i że należy to uwzględnić przy dokonywaniu porównania. Argument poparto umowami kupna, umową o udzielenie rabatu jakościowego, notami kredytowymi, sprawozdaniem z kontroli jakości, jak również zapisami księgowymi odnoszącymi się do twierdzeń dotyczących jakości. Komisja należycie odniosła się do tego argumentu i uznała go za uzasadniony. W związku z tym Komisja zastąpiła średnią cenę zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej od powiązanych stron, która znajdowała się w ewidencji prowadzonej przez przedsiębiorstwo, średnią ważoną ceną zakupu od dostawców niepowiązanych, pomnożoną przez wykorzystane ilości.
- (42) Na etapie tymczasowym Komisja ponownie obliczyła koszty amortyzacji według wartości normalnej przedsiębiorstwa Chromeni, ponieważ ustalono, że nie zgłoszono amortyzacji niektórych urządzeń produkcyjnych, gdy były one już wykorzystywane do produkcji komercyjnej. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Chromeni zakwestionowało to dostosowanie zgłoszonych kosztów amortyzacji, twierdząc, że koszty te zaksięgowano w sposób całkowicie zgodny z powszechnie przyjętymi praktykami rachunkowości w Indiach, a zatem powinny zostać zaakceptowane. Komisja utrzymywała, że przywrócenie początku okresu amortyzacji maszyn, tak aby zbiegł on się z początkiem rzeczywistej produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem, jest właściwe i uzasadnione. W tym względzie ewidencja prowadzona przez przedsiębiorstwa Chromeni nie odzwierciedla odpowiednio kosztów powiązanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem i w związku z tym należało je dostosować.
- (43) Ponadto po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Chromeni zakwestionowało traktowanie przez Komisję rzekomych dostosowań kosztów rozruchu, które dotyczyły kosztów amortyzacji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Komisja ograniczyła okres, w którym można było dokonać dostosowania uwzględniającego koszty amortyzacji, do trzech miesięcy i odrzuciła dostosowanie uwzględniające koszty rozruchu w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Przedsiębiorstwo Chromeni stwierdziło, że faza rozruchu linii produkcyjnej stali trwa znacznie dłużej niż trzy miesiące, wskazując tym samym na datę wystawienia świadectwa odbioru końcowego. Komisja ustaliła jednak, że produkcja komercyjna rozpoczęła się już na długo przed tą datą. Ponadto, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, który stanowi między innymi, że okres fazy rozruchu nie może przekroczyć odpowiedniej początkowej części okresu na zwrot kosztów, stałą praktyką Komisji jest ograniczenie czasu trwania fazy rozruchu do trzech miesięcy. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, Komisja uznała w związku z tym, że trzy miesiące stanowią odpowiedni czas. W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwo Chromeni nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że koszty te są związane z produkcją, a zatem nie ma na nie wpływu wykorzystanie nowych środków produkcyjnych wymagających znacznych nakładów inwestycyjnych ani niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, które wynikają z operacji rozruchu, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 5 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego.
- (44) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chromeni powtórzyło jedynie te same twierdzenia i argumentację, nie przedstawiając żadnych nowych dowodów ani argumentów. W związku z powyższym argumenty przedsiębiorstwa Chromeni dotyczące dostosowania uwzględniającego koszty amortyzacji i rozruchu zostały odrzucone.
- (45) W motywie 175 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja potwierdziła zakłócenia handlu surowcami w Indiach i Indonezji, na które powoływano się w skardze. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eurofer stwierdził, że ze względu na istnienie wywołanych przez rząd zakłóceń na rynkach surowców w Indiach i Indonezji, koszty przedsiębiorstw należy dostosować na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Eurofer stwierdził, że z uwagi na wspomniane zakłócenia koszty ujęte w ewidencji prowadzonej przez producentów eksportujących nie odzwierciedlają odpowiednio kosztów powiązanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem, a ponadto że zakłócenia w handlu surowcami doprowadziły do anormalnej sytuacji.

- (46) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ stwierdziła, że Eurofer nie przedstawił wystarczających dowodów, aby w pełni zastosować w tym przypadku dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Po ostatecznym ujawnieniu Eurofer nie zgodził się z tym twierdzeniem, utrzymując, że w skardze oraz w kilku uwagach przekazanych przed ujawnieniem tymczasowych ustaleń i po tym ujawnieniu przedstawił wystarczające dowody na poparcie argumentu zawartego w skardze. Komisja nie uznała za właściwe dalszego badania ewentualnego dostosowania na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Niezależnie od tego, czy dowody przedstawione w trakcie niniejszego postępowania stanowiły wystarczający dowód potwierdzający, który przemawia za przeanalizowaniem argumentu co do meritum, Komisja zauważyła, że podobny argument dotyczący wpływu zakłóceń w handlu surowcami na dostawy towarów badano w kontekście dochodzenia antysubsydyjnego.

3.1.3. Cena eksportowa

- (47) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 48–50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (48) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, jak również po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Jindal India i Jindal Indonesia zakwestionowały podejście, jakie Komisja zastosowała w celu ustalenia ceny eksportowej części sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem Iberjindal S.L. („IBJ”), powiązanego przedsiębiorstwa handlowego z siedzibą w Hiszpanii. Argument ten został w większości odrzucony. Ponieważ uwagi te opatrzone klauzulą poufności, przyczyny leżące u podstaw ustaleń Komisji dotyczących argumentu ujawniono jedynie zainteresowanej stronie.
- (49) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Jindal stwierdziła, że przy obliczaniu ceny eksportowej we wzorze wystąpił błąd w odniesieniu do kosztów frachtu, który miał wpływ na ceny w przypadku części sprzedaży unijnej. Komisja zweryfikowała tę kwestię i stwierdziła, że we wzorze faktycznie wystąpił błąd pisarski, który następnie skorygowała.
- (50) Nie otrzymano żadnych dalszych wniosków dotyczących obliczania ceny eksportowej. W związku z tym motywy 48–50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.1.4. Porównanie

- (51) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 51–54 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (52) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Jindal India i Jindal Indonesia stwierdziły, że Komisja nie powinna była odliczać kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku („zakładana prowizja”) od ceny eksportowej sprzedaży UE dokonywanej za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim, jak wyjaśniono w motywach 52 i 81 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten został odrzucony. Ponieważ uwagi te opatrzone klauzulą poufności, przyczyny odrzucenia argumentu ujawniono jedynie zainteresowanej stronie.
- (53) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Jindal przedstawiła dodatkowe argumenty dotyczące oceny ceny eksportowej w odniesieniu do tego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Uwagi te ponownie opatrzone klauzulą poufności i w związku z tym Jindal poinformowano o stanowisku Komisji w odniesieniu do tych argumentów w sposób indywidualny.
- (54) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Jindal stwierdziła, że dostosowanie cen eksportowych sprzedaży UE dokonywanej za pośrednictwem JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”) nie powinno przekraczać jej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ponieważ zgodnie z dotychczasową praktyką instytucji, usankcjonowaną przez Sąd, zasadne byłoby odliczenie jedynie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych⁽⁸⁾. Jeśli Komisja będzie utrzymywała, że należy uwzględnić zysk (czego nie powinna robić), zysk ten powinien opierać się na danych JGC. Według Grupy Jindal byłoby to zgodne z ostatnią praktyką Komisji i uznaniem przez Sąd, że „uzasadnione” jest wykorzystanie „prawdziwych danych”⁽⁹⁾.
- (55) Argumenty te należało odrzucić. Po pierwsze w przypadku odliczenia jedynie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych nie uwzględniono by pełnej wartości marży zysku, na którą zazwyczaj składają się koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk. Jeśli chodzi o ocenę takiego zysku, Komisja utrzymuje, że musi on zostać osiągnięty zgodnie z warunkami ceny rynkowej, a zatem nie może opierać się na zysku, który wynika z wynegocjowania uzgodnionego przez powiązane strony. Jeśli chodzi o wyrok Sądu, zatwierdzono w nim odliczenie kosz-

⁽⁸⁾ Wyrok z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 288.

⁽⁹⁾ Zob. np. motyw 283 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/582 z dnia 9 kwietnia 2021 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 124 z 12.4.2021, s. 40 (w którym wykorzystano zysk przedmiotowego „przedsiębiorstwa handlowego”); wyrok z dnia 18 marca 2009 r., Shanghai Excell M&E Enterprise, T-299/05, EU:T:2009:72, pkt 287.

tów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ale w sposób oczywisty nie sprzeciwiono się jednoczesnemu odliczeniu zysków, co nie było przedmiotem tej sprawy. Ponadto, zgodnie z przywołaną sprawą, w obecnym dochodzeniu koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne odliczono na podstawie rzeczywistych danych powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, ponieważ związek między tymi dwoma podmiotami nie miał wpływu na zgłoszone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Co się tyczy praktyki Komisji – w sytuacji gdy wydaje się, że na marżę zysku mają wpływ stosunki między przedsiębiorstwem handlowym a producentem eksportującym, praktyką jest odjęcie nominalnej marży zysku, opartej na danych dostarczonych przez importerów niepowiązanych współpracujących w ramach tego samego dochodzenia, jako rozsądnego wskaźnika zastępczego. W niedawnej sprawie, na którą powołuje się Grupa Jindal, rzeczywistą marżę zysku uznano jednak za rozsądną w świetle okoliczności faktycznych tej sprawy oraz funkcji pełnionych przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe. Dlatego też odliczono rzeczywistą marżę zysku.

- (56) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jindal India powtórzyło swój argument, że wartość normalną należy dostosować, uwzględniając zwrot opłat przywozowych. W szczególności twierdziło, że art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego stanowi, że należy uwzględnić wszystkie różnice wpływające na porównywalność cen, a zatem argument ten powinien zostać przyjęty.
- (57) Argument ten został odrzucony. Przedsiębiorstwo Jindal India nie wykazało, że domniemany zwrot opłat przywozowych miał wpływ na porównywalność cen. W szczególności przedsiębiorstwo Jindal India nie było w stanie wykazać, że zwrot opłat przywozowych spowodował stały wzrost cen krajowych.
- (58) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Jindal India stwierdziło, że Komisja powinna zapewnić, aby nie liczone podwójnie zwrotów opłat przywozowych, oraz że dwukrotne potrącanie tego samego subsydium poprzez jednoczesne nakładanie ceł antydumpingowych i antysubsydyjnych (zwłaszcza w przypadku subsydiów wywozowych) narusza regulacje prawne Światowej Organizacji Handlu⁽¹⁰⁾. Ponieważ zwrot opłat przywozowych niektórych podmiotów należących do Grupy Jindal jest przedmiotem dochodzenia antysubsydyjnego prowadzonego w sprawie potencjalnych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, Komisja powinna zapewnić, aby zwroty te zostały dostosowane w niniejszej sprawie lub aby nie podlegały środkom wyrównawczym w postępowaniu antysubsydyjnym.
- (59) W odniesieniu do tego argumentu Komisja wyjaśniła, że z powodów wymienionych w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w motywie 57 niniejszego rozporządzenia system stosowany przez przedsiębiorstwo Jindal India w odniesieniu do jego sprzedaży eksportowej do Unii nie spełnia warunków żadnego dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) lub k) rozporządzenia podstawowego. W szczególności przedsiębiorstwo Jindal India nie wykazało, że klienci na rynku krajowym płacili konsekwentnie różne ceny w zależności od systemu podstawowego. W związku z tym Komisja uznała argumenty dotyczące dostosowania za nieuzasadnione i je odrzuciła.
- (60) Nie otrzymano żadnych dalszych wniosków dotyczących porównania między wartością normalną a ceną eksportową. W związku z tym motywy 51–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

3.1.5. Marginesy dumpingu

- (61) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Jindal stwierdziła, że przy obliczaniu dumpingu Komisja zastosowała w odniesieniu do części sprzedaży unijnej nieprawidłowe wartości CIF. Komisja stwierdziła jednak, że domniemany błąd pisarski popełniła sama Grupa Jindal w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a Komisja nie została o nim poinformowana ani przed zdalną kontrolą krzyżową, ani w jej trakcie. Grupa Jindal nie poruszyła tej kwestii również w uwagach poprzedzających ujawnienie ani w uwagach do ujawnienia tymczasowych ustaleń. W związku z tym Komisja uznała, że w chwili przedstawiania argumentu niemożliwe było już zdalne przeprowadzenie kontroli krzyżowych, a zatem argument dotyczący domniemanego błędu został odrzucony.
- (62) Jak opisano szczegółowo w motywach 27–60 powyżej, Komisja uwzględniła uwagi zainteresowanych stron przedstawione po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i po ostatecznym ujawnieniu. Obliczenia przedsiębiorstwa Jindal India zaktualizowano również w celu skorygowania błędu pisarskiego związanego z ceną eksportową (zob. motyw 49).

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, *Stany Zjednoczone – Cła antydumpingowe i antysubsydyjne (Chiny)*, WT/DS379/AB/R, pkt 567, 568 oraz 583.

- (63) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Jindal India	13,9 %
Chromeni	45,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	45,1 %

3.2. Indonezja

3.2.1. Uwaga wstępna

- (64) W motywach 58–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych indonezyjskie podmioty Jindal uczestniczące w produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem nazywa się „Grupą Jindal Indonesia” lub „Grupą Jindal”. W niniejszym rozporządzeniu podmioty te będą określane mianem „Jindal Indonesia”, natomiast „Grupa Jindal” odnosi się do przedsiębiorstw Jindal India, Jindal Indonesia i odpowiednich podmiotów Jindal w państwach trzecich.

3.2.2. Wartość normalna

- (65) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 65–76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (66) W swoim oświadczeniu z dnia 11 czerwca 2021 r. rząd Indonezji przypomniał, że objęci próbą indonezyjscy producenci eksportujący w pełni współpracowali i że do obliczenia wartości normalnej Komisja musi wykorzystać ich rzeczywiste dane.
- (67) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jindal Indonesia powtórzyło swój argument, wraz z przedsiębiorstwem Jindal India, że Komisja powinna dostosować wartość normalną z tytułu kosztów związanych ze środkami izolacji stosowanymi z uwagi na COVID-19. Argument ten został odrzucony. Ustosunkowano się do niego w motywach 32–36 powyżej.
- (68) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń IRNC zakwestionował podejście Komisji polegające na zastąpieniu ceny zakupu walcowanej na gorąco blachy białej w zwojach ze stali nierdzewnej skonstruowaną ceną rynkową, jeśli ten ważny produkt pośredni kupowano od powiązanych dostawców. W odpowiedzi przedsiębiorstwa na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas zdalnej kontroli krzyżowej Komisja ustaliła, że produkty te pozyskiwano od powiązanych dostawców po cenie transferowej poniżej kosztów produkcji. W związku z tym we wstępnym obliczeniu Komisja zastąpiła te ceny konstruowaną ceną rynkową, na którą składają się koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że ceny transferowe były cenami wolnorynkowymi, i skrytykowało brak analizy w tym zakresie.
- (69) Komisja przeanalizowała przedstawione wyjaśnienia i dokumenty potwierdzające i stwierdziła, że należy skorygować pierwotne podejście w odniesieniu do zakupów walcowanej na gorąco blachy białej w zwojach ze stali nierdzewnej od powiązanych dostawców. Ceny sprzedaży naliczane przez powiązanych dostawców walcowanej na gorąco blachy białej w zwojach ze stali nierdzewnej dla IRNC były porównywalne z ich cenami sprzedaży walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej stosowanymi wobec klientów niepowiązanych. W związku z tym uznała za właściwe przyjęcie ceny zakupu tych produktów przez IRNC, w przypadku gdy cena ta była równa kosztowi produkcji tych dostawców lub od niego wyższa, oraz zastąpienie ceny zakupu kosztem produkcji dostawców, w przypadku gdy stwierdzono, że transferowa cena zakupu jest niższa.
- (70) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia Eurofer zakwestionował zmienione podejście Komisji w odniesieniu do kosztów walcowanej na gorąco blachy białej w zwojach ze stali nierdzewnej IRNC, jak wyjaśniono w motywie 69. Po pierwsze Eurofer stwierdził, że Komisja nie powinna była wykorzystywać cen zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej przez IRNC od powiązanych stron, ponieważ ceny te nie byłyby cenami wolnorynkowymi. Po drugie Eurofer stwierdził, że podejście Komisji jest sprzeczne z ustaleniami niedawno zakończonego dochodzenia dotyczącego tej samej grupy przedsiębiorstw⁽¹⁾. W tym dochodzeniu Komisja odrzuciła koszt produkcji głównego komponentu do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Po trzecie Eurofer stwierdził, że

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1408 z dnia 6 października 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących między innymi z Indonezji (Dz.U. L 325 z 7.10.2020, s. 26).

jeśli Komisja utrzyma swoje podejście, przy dostosowywaniu wartości transakcji między powiązаныmi stronami powinna albo dodać rozsądny zysk do ceny zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, albo zwiększyć zysk IRNC z tytułu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wykorzystany przy obliczaniu wartości normalnej, aby zrekompensować transakcje po kosztach lub rażąco niski zysk, zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

- (71) Komisja zbadała powyższe argumenty. W odniesieniu do pierwszego argumentu Komisja stwierdziła, że informacje dostarczone przez powiązanych z IRNC dostawców walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej były kompletne i wystarczające, aby ocenić, czy na ceny zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej miały wpływ powiązania między IRNC a tymi dostawcami. Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem powiązani dostawcy sprzedawali walcowane na gorąco zwoje ze stali nierdzewnej nie tylko swojemu powiązanemu klientowi IRNC, ale także szeregowi niepowiązanych klientów krajowych, oraz że ceny sprzedaży dla IRNC i dla klientów niepowiązanych były cenami wolnorynkowymi. Dlatego uznano, że na ceny te nie miały wpływu powiązania między IRNC a jego powiązanym dostawcą zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i że nie ma podstaw do ich całkowitego pominięcia. Po drugie, nie zajmując stanowiska w sprawie faktów ani wniosków z dochodzenia w sprawie walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej, o którym wspomina Eurofer, Komisja przypomniała, że każda sprawa jest oceniana i analizowana odrębnie, i jeśli okoliczności faktyczne potwierdzone w jednym dochodzeniu różnią się od okoliczności faktycznych potwierdzonych w poprzednim dochodzeniu, nawet jeśli jest to niedawne dochodzenie dotyczące tej samej grupy przedsiębiorstw, można dojść do innego wniosku.
- (72) Argument, aby do ceny zakupu walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej dodać rozsądny zysk, został odrzucony, ponieważ w art. 2 ust. 5 rzeczywiście umożliwiono takie dostosowanie, jeśli koszty powiązane z wytwarzaniem produktu objętego dochodzeniem nie zostały właściwie udokumentowane w ewidencji prowadzonej przez zainteresowaną stronę. W obecnym dochodzeniu Komisja nie ustaliła jednak, że ma to miejsce w tym przypadku. W odniesieniu do drugiej części trzeciego argumentu Komisja przypomniała, że produkt objęty dochodzeniem jest wytwarzany przy użyciu wyłącznie walcowanych na gorąco zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących od powiązanych dostawców w tej samej strefie przemysłowej, a końcowy etap produkcji przeprowadza IRNC. Art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wyraźnie stanowi, że zysk „ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktów podobnych przez producenta lub eksportera objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym”. Dlatego też przepis ten obejmuje jedynie określenie marży zysku z tytułu sprzedaży produktu podobnego i nie ma zastosowania do ustalania ceny wolnorynkowej przy sprzedaży surowców.
- (73) W związku z powyższymi argumentami Eurofer zostały odrzucone.
- (74) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eurofer stwierdził, że należy dokonać korekty wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ze względu na zakłócenia handlu surowcami występujące w Indonezji. Kwestię tę omówiono w motywach 45 i 46 powyżej.

3.2.3. Cena eksportowa

- (75) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 77–79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (76) Jak wyjaśniono w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku producentów eksportujących, którzy dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Jak określono w motywie 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przedsiębiorstwo Jindal Indonesia dokonywało niektórych transakcji sprzedaży za pośrednictwem IBJ w Hiszpanii.
- (77) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jindal Indonesia zgłosiło w odniesieniu do tej sprzedaży takie same uwagi, jak uwagi zgłoszone przez przedsiębiorstwo Jindal India, o których mowa w motywie 48 powyżej. Argument ten został odrzucony. Przyczyny odrzucenia argumentu ujawniono jedynie zainteresowanej stronie z powodów wymienionych w motywie 48.

3.2.4. Porównanie

- (78) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 80–83 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (79) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jindal Indonesia zgłosiło w odniesieniu do dostosowania z tytułu zakładanej prowizji takie same uwagi, jak uwagi zgłoszone przez przedsiębiorstwo Jindal India, o których mowa w motywie 52 powyżej. Argument ten został odrzucony. Przyczyny odrzucenia argumentu ujawniono jedynie zainteresowanej stronie z powodów wymienionych w motywie 52.

- (80) Przedsiębiorstwo Jindal Indonesia stwierdziło, że do obliczenia kosztów kredytu Komisja powinna była wykorzystać opublikowane przez Bank Indonezji krótkoterminowe stopy procentowe dla kredytów w USD i IDR, a nie międzybankowe krótkoterminowe stopy procentowe opublikowane przez fundusz inwestycyjny zamknięty.
- (81) Komisja przeanalizowała przedstawione wyjaśnienia i dokumenty potwierdzające i uznała, że zmiana źródła danych zgodnie z postulatem przedsiębiorstwa Jindal Indonesia jest uzasadniona. W odniesieniu do stosowania różnych stóp procentowych dla sprzedaży krajowej i eksportowej, w art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego przewidziano jednak możliwość dokonania dostosowania ze względu na różnice kosztów wszelkich kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, pod warunkiem że czynnik ten jest uwzględniony przy ustalaniu pobieranych cen. W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo finansuje zarówno swoje operacje krajowe, jak i swoje operacje wywozowe za pomocą pożyczek krótkoterminowych i zbiorczych instrumentów handlowych denominowanych głównie w USD. Komisja nie znalazła żadnych dowodów w ewidencji prowadzonej przez przedsiębiorstwo, które uzasadniałyby zastosowanie odmiennej stopy procentowej w odniesieniu do denominowanych w IDR pożyczek zaciąganych na potrzeby sprzedaży krajowej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument dotyczący stosowania stopy procentowej ustalonej dla pożyczek denominowanych w IDR do finansowania sprzedaży krajowej.
- (82) Grupa IRNC podtrzymała swój argument, że Komisja postąpiła niespójnie, ponieważ dostosowała cenę eksportową na podstawie art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego z uwzględnieniem określonych kosztów transportu, odrzucając jednocześnie wnioski o dostosowanie cen sprzedaży krajowej z uwzględnieniem niektórych kosztów transportu i innych powiązanych kosztów dodatkowych, w szczególności kosztów poniesionych z tytułu konieczności przewiezienia produktu objętego postępowaniem z fabryki do magazynu na terytorium kraju.
- (83) Komisja zauważyła, że art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie do kosztów transportu poniesionych po dokonaniu sprzedaży w celu przewiezienia towarów z zakładu eksportera do pierwszego niezależnego nabywcy. Magazyn IRNC na terytorium kraju jest częścią jego zakładu, a koszty poniesione w związku z przewiezieniem towarów z fabryki do magazynu na terytorium kraju zostały poniesione przed sprzedażą.
- (84) Grupa IRNC twierdziła również, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego nie należało w ten sam sposób odrzucić podobnych powiązanych kosztów transportu i opłat portowych poniesionych w związku z towarami przeładowywanymi w chińskiej strefie wolnocłowej. Komisja przeanalizowała uwagi i dowody zawarte w aktach sprawy, w szczególności umowę sprzedaży między producentem a powiązanymi z nim przedsiębiorstwami handlowymi uczestniczącymi w sprzedaży eksportowej. Komisja zauważyła, że w umowie sprzedaży wyraźnie określono, że port wyładunku znajduje się w Unii oraz że zezwala się na przeładunek towarów. Ponadto w przypadku sprzedaży eksportowej koszty transportu są ponoszone bezpośrednio przez przedsiębiorstwo handlowe i dlatego wpływają na porównywalność cen, podczas gdy w przypadku sprzedaży krajowej koszty magazynowania, czyli koszty przewiezienia towarów do magazynu, są ponoszone przez producenta i zostały poniesione przed sprzedażą. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (85) Po ostatecznym ujawnieniu IRNC stwierdził również, że Komisja przyjęła niespójne podejście, ponieważ nie dokonała dostosowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), które odzwierciedlałoby dostosowania dokonane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych.
- (86) Komisja przypomniała, że w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹²⁾ wyraźnie stwierdzono, że „[...] strona, która na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego żąda dostosowania służącego zapewnieniu porównywalności wartości normalnej i ceny eksportowej w celu określenia marginesu dumpingu, musi przedstawić dowód, że żądanie takie jest uzasadnione [...]”. Wniosek złożony w tym względzie przez IRNC jest zwykłym oświadczeniem, w którym zwrócono się o dostosowanie do wartości normalnej, ale brakuje w nim jakiegokolwiek merytorycznego uzasadnienia lub szczegółowego wyjaśnienia. Komisja przypomniała ponadto, że dostosowanie ceny eksportowej nie pociąga za sobą automatycznie dostosowania wartości normalnej oraz że takie dostosowanie wartości normalnej musi być należycie uzasadnione na podstawie faktów i dowodów przez stronę wnioskującą o to dostosowanie.
- (87) W związku z tym Komisja ustaliła, że samo oświadczenie zawierające żądanie dostosowania bez przedstawienia jakiegokolwiek uzasadnionego wniosku na jego poparcie wyraźnie nie spełnia wymogów prawnych ustanowionych przez Trybunał Sprawiedliwości. Argument został zatem odrzucony jako nieuzasadniony.

⁽¹²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lutego 2012 r., Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska/Interpipe Nikopolscy Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), C-191/09 P i C-200/09 P, pkt 58.

- (88) IRNC twierdził również, że na Komisji ciąży obowiązek uzasadnienia dowodami decyzji o dostosowaniu ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) oraz że nie przedstawiła ona wystarczających powodów w swoich dokumentach ujawniających tymczasowe ustalenia i zawierających ostateczne ujawnienie.
- (89) W następstwie uwag otrzymanych od przedsiębiorstwa po ostatecznym ujawnieniu, w dniu 16 września 2021 r. Komisja przedstawiła dodatkowe ujawnienia odnoszące się do danego przedsiębiorstwa, w których wyjaśniono bardziej szczegółowo przyczyny i dowody leżące u podstaw takiego dostosowania ceny eksportowej. W odpowiedzi na to konkretne ujawnienie przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych uwag.

3.2.5. Marginesy dumpingu

- (90) Jak opisano szczegółowo w motywach 65–89 powyżej, Komisja uwzględniła uwagi zainteresowanych stron przedstawione po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i odpowiednio przeliczyła marginesy dumpingu.
- (91) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Jindal Indonesia	20,2 %
Grupa IRNC	10,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (92) Po ostatecznym ujawnieniu Arinox – zainteresowana strona, którą tymczasowo zakwalifikowano jako użytkownika – stwierdził, że należy uznać go za producenta unijnego. Należy zauważyć, że dane przedsiębiorstwa ujęto we wskaźnikach makroekonomicznych przedstawionych przez Eurofer i poddanych przez Komisję kontroli krzyżowej, a zatem Komisja zaliczyła to przedsiębiorstwo do przemysłu Unii opisanego w motywie 87 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja zauważyła jednak, że w swoim pierwotnym wniosku o wyłączenie produktu Arinox określił siebie jako użytkownika końcowego i importera, a argumenty przedsiębiorstwa przedstawione na etapie tymczasowym dotyczyły działalności, którą prowadziło ono jako użytkownik na rynku Unii.
- (93) Arinox, Euranimi i jeden importer niepowiązany zwrócili się o podanie tożsamości 13 producentów unijnych, którzy tworzyli przemysł Unii w OD. Poza trzema producentami objętymi próbą i przedsiębiorstwami popierającymi skargę (tj. Acerinox, Outokumpu Nirosta GmbH, Outokumpu Stainless AB) są to Marcegaglia, Acroni, Arinox, Otelinox oraz trzy przedsiębiorstwa zajmujące się ponownym walcowaniem mające siedzibę w Niemczech (tj. SAP Precision Metal, BWS i Waelzholz).
- (94) Wobec braku dalszych uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i produkcji unijnej Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 87–89 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (95) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 90–92 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (96) Konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany zakwestionowały wynik łącznej oceny skutków przywozu z Indii i Indonezji dla sytuacji przemysłu Unii. Zainteresowane strony argumentowały, że wielkości przywozu z obydwu tych państw utrzymują się na niskim poziomie, że tendencja w zakresie przywozu z Indii (nieznaczny spadek) i Indonezji (gwałtowny wzrost) różniła się w okresie objętym postępowaniem oraz że nie przeprowadzono odpowiedniej oceny warunków konkurencji między produktami przywożonymi ani między produktami przywożonymi a unijnymi produktami podobnymi zgodnie z wymogiem ustanowionym w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (97) W uwagach przekazanych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący wyraził sprzeciw wobec twierdzenia konsorcjum i importera niepowiązanego, stwierdzając, że tendencje w zakresie przywozu nie mają znaczenia dla możliwości zastosowania przepisów art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, że warunki konkurencji zostały poddane należytej ocenie oraz że przeprowadzenie łącznej oceny zapewnia nakładanie cel w niedyskryminujący sposób.
- (98) Komisja stwierdziła, że wymogi uprawniające do przeprowadzenia łącznej oceny przywozu zostały spełnione. Wielkości przywozu z każdego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, nie były nieznaczące, tj. przekraczały 1 % udziału w rynku w obydwu przypadkach; ponadto warunki konkurencji uzasadniały przeprowadzenie łącznej oceny, ponieważ produkty przywożone wykazują takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne co produkty sprzedawane przez producentów unijnych i mają te same podstawowe zastosowania. Znajduje to odzwierciedlenie w wysokim poziomie dopasowania rodzajów produktów przywożonych z Indii i Indonezji do rodzajów produktów sprzedawanych przez producentów unijnych.
- (99) Ustalono ponadto, że rodzaje produktów przywożone z Indii i Indonezji są w dużej mierze podobne do siebie, a poziom ich cen jest porównywalny.
- (100) Co więcej – jak wskazał skarżący – w przepisach art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie przewidziano wymogu porównania tendencji w zakresie przywozu między państwami, których dotyczy postępowanie.
- (101) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum i jeden importer niepowiązany zwróciły się o ujawnienie modeli teoretycznych wykorzystanych do oceny warunków konkurencji na unijnym rynku produktu objętego dochodzeniem i w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz o potwierdzenie, że w sprawie tych warunków konkurencji zasięgnięto opinii służb Komisji odpowiedzialnych za konkurencję i analizę ekonomiczną.
- (102) Twierdziły ponadto, że nie przedstawiono analizy statystycznej na poparcie ustaleń zawartych w motywach 99 i 100 powyżej, oraz argumentowali, że wielkość udziału przywozu z Indii i Indonezji w rynku była niska w porównaniu z udziałem w rynku przemysłu Unii. W odniesieniu do Indii wielkość przywozu w OD była niższa niż w latach 2017 i 2018 oraz podobna do przywozu w 2019 r. Ponadto wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii jest ograniczona kontyngentem krajowym ustanowionym w ramach środków ochronnych dotyczących stali. Dlatego też konsorcjum i importer niepowiązany uznały, że zastosowanie art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie jest właściwe.
- (103) Komisja przeprowadziła analizę teoretyczną, w ramach której porównała rodzaje produktów sprzedawanych na rynku Unii przez producentów eksportujących z produktem sprzedawanym przez producentów unijnych na podstawie numerów kontrolnych produktu (PCN) nadanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą. Analiza ta wykazała wysoki poziom dopasowania. O poziomie dopasowania między każdym z producentów eksportujących a sprzedażą przemysłu Unii informuje się producentów eksportujących objętych próbą w ramach ich konkretnego ujawnienia. Ponadto Komisja stwierdziła również znaczny poziom podobieństwa rodzajów produktów sprzedawanych przez producentów eksportujących z Indonezji w porównaniu z rodzajami produktów sprzedawanymi przez producentów eksportujących z Indii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że produkty przywożone z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkty unijne wyraźnie ze sobą konkurowały, a łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, jest odpowiednia. Konsorcjum i importer niepowiązany nie przedstawiły żadnych uzasadnionych dowodów, które świadczyłyby o nieprawidłowym lub niedostatecznym charakterze analizy przeprowadzonej przez Komisję. Fakt, że Indie posiadają kontyngent krajowy w ramach środków ochronnych, nie ma wpływu na niniejszą analizę w świetle warunków wymienionych w art. 3 ust. 4. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (104) Wobec braku innych uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski przedstawione w motywach 93–98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

- (105) Konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany twierdziły, że wzrost przywozu z Indonezji wynika z faktu, że państwo to jest nowym eksporterem produktu objętego dochodzeniem do Unii oraz że w okresie badanym nie doszło do wzrostu przywozu z Indii, a zatem potencjalny wzrost udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, nie miał wpływu na udział w rynku przemysłu Unii, ale zastąpił przywóz z innych państw trzecich.

- (106) Jak określono w motywach 97–105 powyżej, Komisja przeanalizowała przywóz łącznie, a przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym wykazywał tendencję wzrostową. Fakt, że udział przemysłu Unii w rynku w okresie badanym nieznacznie wzrósł i że Indonezja rozpoczęła wywóz do Unii dopiero na początku okresu badanego, nie zmienia tego, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, odbywał się po cenach dumpingowych, powodując istotną szkodę dla przemysłu Unii. Dlatego też argument ten należało odrzucić.
- (107) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz udziału tego przywozu w rynku Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski przedstawione w motywach 99–101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (108) W motywie 105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja poinformowała, że potwierdziła istnienie marginesów podjęcia na poziomie 4,8 % i 13,4 % w przypadku indyjskich producentów eksportujących.
- (109) Przy podawaniu wartości marginesów podjęcia popełniono jednak błąd pisarski, dlatego też należy skorygować ich poziom do 5,8 % i 13,4 %.
- (110) Po ostatecznym ujawnieniu Euranimi i jeden importer niepowiązany twierdziły, że nie są w stanie odtworzyć sposobu określania cen importowych produktu objętego postępowaniem oraz obliczania marginesu podjęcia, w tym jego dostosowania.
- (111) Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, podane w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych opierają się na danych Eurostatu. Informacje te są publicznie dostępne. Jak wyjaśniono w motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, margines podjęcia oparto na porównaniu cen sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz niepowiązanych klientów na rynku Unii z odpowiadającymi cenami producentów eksportujących objętych próbą na rzecz pierwszego niezależnego nabywcy na rynku Unii, zróżnicowanymi w zależności od rodzaju produktu i dostosowanymi tak, aby zapewnić równe warunki sprzedaży. Ponieważ szczegółowe ceny sprzedaży dla poszczególnych przedsiębiorstw są z definicji tajemnicą handlową, udostępniono je jedynie przedsiębiorstwom objętym postępowaniem w ramach ich odpowiednich konkretnych ujawnień.
- (112) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i podjęcia cenowego Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski przedstawione w motywach 102–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i dokonała korekty, o której mowa w motywie 71 powyżej.

4.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.3.1. Uwagi ogólne

- (113) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 106–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (114) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eurofer stwierdził, że w okresie badanym udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się, a nie zwiększył, jak stwierdzono w motywie 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (115) Twierdzenie to można byłoby jednak uznać za prawdziwe wyłącznie w przypadku, gdyby uwagi Eurofer dotyczące rzekomo zawyżonych wielkości przywozu z państw trzecich były zgodne ze stanem faktycznym. Jak wyjaśniono w motywie 135 poniżej, dane liczbowe dotyczące wielkości przywozu przedstawione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych były prawidłowe. Tym samym dane dotyczące udziału przemysłu Unii w rynku również należy uznać za prawidłowe.
- (116) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany stwierdziły, że w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wystąpiła rozbieżność wynosząca od 300 tys. do 400 tys. ton między danymi liczbowymi dotyczącymi produkcji przemysłu Unii w okresie badanym, przedstawionymi w motywie 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a odpowiadającymi im danymi liczbowymi dotyczącymi sprzedaży, zapasów i wywozu przedstawionymi w motywach 114, 126 i 152 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa te zakwestionowały poziom wykorzystania

nia mocy produkcyjnych przemysłu Unii i zwrócić się o przedstawienie dowodów dotyczących nominalnych, rzeczywistych i efektywnie wykorzystywanych mocy produkcyjnych oraz ilości rzeczywiście wyprodukowanej przez każdego producenta indywidualnego, danych dotyczących wielkości sprzedaży i cen poszczególnych producentów europejskich oraz wielkości przywozu każdego producenta unijnego z państw, których dotyczy postępowanie.

- (117) Pełne dostosowanie powyższych danych liczbowych nie jest jednak możliwe z uwagi na fakt, że dane dotyczące produkcji, sprzedaży i wielkości wywozu odnoszą się do przemysłu Unii rozumianego jako całość, natomiast dane liczbowe dotyczące zapasów przedstawione w motywie 126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stanowią wskaźnik mikroekonomiczny odnoszący się wyłącznie do producentów unijnych objętych próbą. Komisja przeprowadziła kontrolę krzyżową wszystkich danych i uznała je za wiarygodne. Ponieważ indywidualne dane liczbowe dotyczące każdego producenta stanowią tajemnicę handlową, Komisja przedstawiła w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych jedynie informacje zagregowane.
- (118) Ponadto niemal połowa domniemanej rozbieżności dotyczy sprzedaży na wewnętrzne potrzeby realizowanej przez przemysł Unii na rzecz powiązanych użytkowników. Wspomniane wielkości zostały uwzględnione w danych liczbowych dotyczących produkcji przedstawionych w motywie 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ale nie włączono ich do wielkości sprzedaży przemysłu Unii przedstawionej w motywie 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Realizowana przez przemysł Unii sprzedaż na wewnętrzne potrzeby stanowiła około 5 % łącznej sprzedaży przemysłu Unii, przy czym odsetek ten utrzymywał się na stabilnym poziomie przez cały okres badany.
- (119) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany stwierdziły, że wzrost udziału przemysłu Unii w rynku wskazuje na brak szkody oraz że wzrost udziału państw, których dotyczy postępowanie, w rynku nie wpłynął negatywnie na udział w rynku przemysłu Unii.
- (120) Jak wyjaśniono w motywie 107, nieznaczny wzrost udziału przemysłu Unii w rynku w okresie badanym nie zmienił faktu, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 86 % i odbywał się po cenach dumpingowych, powodując istotną szkodę dla przemysłu Unii. Dlatego też argument ten należało odrzucić.
- (121) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 111–121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (122) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany stwierdziły, że negatywnej tendencji rentowności przemysłu Unii nie można powiązać z przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, ponieważ jego wielkość jest nieznaczna i nie mogła wpłynąć na rynek w tak znaczący sposób. Konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz importer niepowiązany stwierdziły, że od OD w przemyśle Unii odnotowano wzrost zysków.
- (123) Wielkość przywozu z tych państw przekraczała poziom *de minimis*, a ich niskie ceny, które uznano za dumpingowe, wywierały presję cenową na rynek Unii, jak określono w motywie 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, może być powiązany z negatywną tendencją przemysłu Unii w zakresie rentowności. Ewentualny wzrost poziomu rentowności producentów unijnych po OD nie zmienia tego wniosku, ponieważ dochodzenie ogranicza się do OD.
- (124) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 122–133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (125) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń konsorcjum składające się z importerów, jeden importer niepowiązany i rząd Indonezji stwierdziły, że w okresie badanym zaobserwowano pozytywną tendencję w odniesieniu do niektórych wskaźników szkody, zwracając uwagę na wzrost udziału przemysłu Unii w rynku, wzrost poziomu zatrudnienia oraz zmniejszenie poziomu zapasów.
- (126) Zapasy ujmowane jako odsetek wielkości sprzedaży utrzymywały się na stałym poziomie, a zatem nie stanowiły ewidentnego wskaźnika szkody. Jeżeli chodzi o pozostałe dwa wspomniane wskaźniki, to w okresie badanym faktycznie odnotowano ich poprawę. Jak wyjaśniono w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wzrost udziału w rynku odbył się jednak kosztem rentowności producentów unijnych. Choć zaobserwowano nieznaczny wzrost poziomu zatrudnienia, koszty pracy zmniejszyły się. Ustalenia te nie unieważniły jednak głównych ustaleń dotyczących szkody, w których stwierdzono wystąpienie negatywnego wpływu na rentowność i na wszystkie wskaźniki finansowe przemysłu Unii.

- (127) Konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz importer niepowiązany argumentowały ponadto, że z dostępnych danych dotyczących pierwszego kwartału 2021 r. wynika, że sytuacja finansowa producentów unijnych objętych próbą poprawia się, a zatem przemysł nie potrzebuje dodatkowej ochrony.
- (128) Analizę sytuacji gospodarczej przemysłu Unii przeprowadzono na podstawie danych dotyczących okresu badanego, który zakończył się w czerwcu 2020 r. Jak wspomniano w motywach 128–133 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w okresie badanym odnotowano pogorszenie się wszystkich wskaźników finansowych producentów unijnych. Wniosek dotyczący szkody nie może zostać unieważniony domniemaną krótkoterminową poprawą sytuacji producentów unijnych po okresie badanym, której wystąpienie potwierdzono na podstawie danych zawartych w niepoddanych audytowi sprawozdaniach za pierwszy kwartał 2021 r.
- (129) W związku z powyższym Komisja ostatecznie stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (130) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd Indonezji stwierdził, że szkoda nie mogła być spowodowana przywozem z Indonezji z uwagi na jego niewielki udział w rynku oraz na fakt, że w okresie badanym można było zaobserwować wzrost cen tego przywozu.
- (131) W pierwszej kolejności Komisja przypominała, że przywóz z Indonezji i jego udział w rynku oceniono łącznie z przywozem z Indii. Komisja odnotowała ponadto, że – niezależnie od powyższego – udział przywozu z Indonezji w rynku zwiększył się gwałtownie w okresie badanym z poziomu 0,4 % w 2017 r. do poziomu 2,8 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o ceny, to mimo tego, że w okresie badanym zaobserwowano wzrost cen towarów indonezyjskich, ceny te były przez cały czas niższe od cen przemysłu Unii.
- (132) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji a szkodą odniesioną przez przemysł Unii Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 141–143 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (133) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eurofer zwrócił uwagę na rozbieżność między danymi liczbowymi dotyczącymi wielkości przywozu z państw trzecich przedstawionymi w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych a danymi Eurostatu.
- (134) Dane liczbowe, na które powołał się Eurofer, nie uwzględniają jednak przywozu zgłoszonego Eurostatowi w ramach procedur uszlachetniania czynnego i biernego, które ujęto w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (135) Po ostatecznym ujawnieniu Eurofer wyraził wątpliwości co do dokładności wielkości przywozu wykorzystanych przez Komisję i stwierdził, że podejście, o którym mowa w motywie 99 powyżej, odbiega od zwyczajowej praktyki Komisji i jest niezgodne z celem oceny szkody i związku przyczynowego w ramach dochodzenia. Eurofer stwierdził, że przywóz w ramach procedur uszlachetniania czynnego i biernego nie podlega cłom antydumpingowym i nie konkuruje z towarami przemysłu Unii.
- (136) Komisja uznała, że towary przywożone w ramach procedur uszlachetniania czynnego i biernego nie są jedynie przewożone tranzytem przez Unię, ale są również poddawane w Unii operacjom przetwarzania zapewniającym wartość dodaną, takim jak montaż i przetwarzanie. W związku z tym przywóz ten wyraźnie konkuruje z produktami wytwarzanymi przez przemysł Unii. Na przykład przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii, którego działalność polegałaby właśnie na przeprowadzaniu takich operacji przetwarzania, ma możliwość zakupu produktu od przemysłu Unii, albo jego przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Dlatego też oceniając szkodę, należy uwzględnić przywóz w ramach tych specjalnych procedur. W rzeczywistości podlegają one również poborowi cel zgodnym z art. 76 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

- (137) Ponadto Eurofer argumentował, że wielkości przywozu z różnych państw nie są spójne, ponieważ wielkości przywozu z niektórych państw trzecich nie obejmują procedur uszlachetniania czynnego i biernego.
- (138) Wielkości przywozu były oficjalnymi danymi liczbowymi Eurostatu i zarówno w przypadku państw, których dotyczy postępowanie, jak i wszystkich innych państw trzecich, uwzględniały normalny system celny oraz procedury uszlachetniania czynnego i biernego.
- (139) Ponadto Eurofer odniósł się do wielkości przywozu w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym przywozu tego samego produktu z Chin i Tajwanu z tego samego okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego, w którym Komisja oceniła konsumpcję w Unii i udziały w rynku, nie uwzględniając przywozu w ramach procedur uszlachetniania czynnego i biernego. Dlatego też dane liczbowe dotyczące przywozu, konsumpcji i udziału w rynku w przeglądzie wygaśnięcia i w obecnym dochodzeniu różnią się, co skutkuje rażącym błędem w jednym z dwóch dochodzeń.
- (140) Przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Chin i Tajwanu rzeczywiście dotyczy tego samego okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego uwzględnionego w analizie szkody. Analiza przeprowadzona w tamtym dochodzeniu ma jednak inny charakter, tj. dotyczy kontynuacji lub prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, a wszelkie wnioski wyciągnięte w tamtym dochodzeniu nie są automatycznie ważne w niniejszym dochodzeniu. Choć dane dotyczące przywozu w tym przeglądzie wygaśnięcia nie obejmowały przywozu w ramach procedur uszlachetniania czynnego i biernego, wnioski z tego dochodzenia są nadal aktualne. W związku z tym Komisja nie uznała, że te rozbieżne dane stanowią rażący błąd.
- (141) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń konsorcjum składające się z importerów i dystrybutorów oraz jeden importer niepowiązany stwierdziły, że wskaźniki finansowe przemysłu Unii nie pogorszyły się z uwagi na przywóz towarów po cenach dumpingowych, ale z powodu pandemii COVID-19. W uwagach przedstawionych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący sprzeciwili się temu twierdzeniu, utrzymując, że tendencja dotycząca szkody obserwowana w okresie badanym świadczy o czymś przeciwnym.
- (142) Komisja ustaliła, że ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wywarły znaczny wpływ na ceny przemysłu Unii i jego wskaźniki finansowe. Jak stwierdzono w motywie 103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadku obydwu państw, których dotyczy postępowanie, średnie ceny importowe utrzymywały się stale na poziomie niższym niż ceny producentów unijnych w całym okresie badanym, jeszcze przed pandemią COVID-19. Choć pandemia mogła potencjalnie wywrzeć wpływ na konsumpcję na rynku Unii, taki wpływ mógłby zmaterializować się dopiero w ostatnim kwartale okresu objętego dochodzeniem (kwiecień–czerwiec 2020 r.), podczas gdy znaczny spadek poziomu konsumpcji dostrzeżono już w 2019 r.
- (143) Ponadto w motywach 150–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja uznała wspomniany spadek poziomu konsumpcji (niezależnie od tego, czy był on częściowo spowodowany pandemią COVID-19, czy też nie) za potencjalny inny czynnik, który mógł doprowadzić do powstania szkody, i stwierdziła wstępnie, że nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Wniosek ten zostaje niniejszym potwierdzony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (144) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag Komisja stwierdziła, że żaden z przeanalizowanych indywidualnie albo łącznie czynników nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii w taki sposób, aby taki związek nie był rzeczywisty i istotny, co potwierdza wniosek przedstawiony w motywach 160–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines zaniżania cen

- (145) Po nałożeniu środków tymczasowych skarżący zgłosił dwie kwestie techniczne dotyczące metody obliczania marginesu szkody, amortyzacji szacunkowych kosztów zaniechanych inwestycji oraz zgodności przyszłych kosztów środowiskowych jednego z producentów unijnych objętych próbą. Aby obliczyć koszty zaniechanych inwestycji, Komisja uznała za stosowne oprzeć się na danych dotyczących amortyzacji zaniechanych inwestycji w okresie objętym dochodzeniem przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą. Skarżący nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego, który uzasadniałby jego twierdzenie o bezzasadności takiego podejścia. Na podstawie

danych potwierdzających i informacji przekazanych przez skarżącego Komisja przyjęła argument dotyczący zgodności przyszłych kosztów środowiskowych, co przełożyło się na nieznaczne podwyższenie poziomu ostatecznych marginesów szkody.

- (146) Po ostatecznym ujawnieniu jedna grupa producentów eksportujących stwierdziła, że przy obliczaniu ceny niewyrządzającej szkody na potrzeby ustalenia marginesu szkody należy pominąć poniesione przez przemysł Unii koszty spowodowane środkami izolacji stosowanymi z uwagi na COVID-19, ponieważ koszty te wyjątkowo zwiększyły koszt jednostkowy przemysłu Unii i nie odzwierciedlają normalnego kosztu produkcji producentów unijnych.
- (147) Komisja zwróciła się do przemysłu Unii o podzielenie wszystkich danych wymaganych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu na dwa półrocza w OD, aby sprawdzić ewentualny wpływ pandemii COVID-19 na dane dotyczące sprzedaży i kosztów. Kontrola krzyżowa danych nie wykazała jednak żadnych dodatkowych kosztów spowodowanych środkami izolacji stosowanymi z uwagi na COVID-19, które uzasadniałyby wnioskowane dostosowanie. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (148) Euranimi i jeden importer niepowiązany zakwestionowały wyższy margines szkody zastosowany wobec indyjskich producentów eksportujących, chociaż ich ceny sprzedaży na rynek Unii były wyższe.
- (149) Margines szkody oblicza się na podstawie rodzajów produktów sprzedawanych przez producentów eksportujących. Ponieważ rodzaje produktów mogą różnić się ceną między producentami, korelacja między ogólnym poziomem cen importowych a poziomem marginesu szkody obliczonym specjalnie dla każdego producenta eksportującego nie jest konieczna.
- (150) Wynik zmienionych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines zaniżania cen
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	25,2 %
	Chromeni Steels Private Limited	45,1 %	35,3 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	45,1 %	35,3 %
Indonezja	IRNC	10,2 %	32,4 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	33,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %	33,1 %

- (151) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do poziomu środków Komisja potwierdziła swoje ustalenia i wnioski przedstawione w motywach 165–173 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zgodnie ze zmianami w powyższej tabeli.

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (152) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eurofer stwierdził, że Komisja błędnie uznała, iż przedsiębiorstwo Chromeni nie korzystało z surowców podlegających zakłóceniom. Eurofer argumentował, że „nie ulegało żadnej wątpliwości”, iż przedsiębiorstwo Chromeni wykorzystuje dobra i usługi pośrednie, na które wpływ wywierają zakłócenia handlu surowcami występujące w Indiach albo Indonezji, oraz że kwestia ta powinna zostać wzięta pod uwagę. Stowarzyszenie stwierdziło, że w ramach przedmiotowego dochodzenia Komisja powinna nawiązać w tym celu współpracę z domniemanym dostawcą stali nierdzewnej walcowanej na gorąco w Indonezji lub oprzeć się na niedawnych ustaleniach w zakresie surowców odnoszących się do tego konkretnego surowca ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1408 z dnia 6 października 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 325 z 7.10.2020, s. 26).

- (153) Eurofer argumentował ponadto, że dokonana przez Komisję wykładnia przepisów art. 7 ust. 2a istotnie ogranicza możliwość poradzenia sobie z wpływem zakłóceń handlu surowcami na sektory niższego szczebla, co uniemożliwiłoby Komisji ocenienie wpływu zakłóceń w handlu surowcami w ramach grupy przedsiębiorstw (takiej jak Grupa Jindal). Podobnie stowarzyszenie zwróciło również uwagę na ryzyko obchodzenia środków za pośrednictwem przedsiębiorstwa, na które nałożono niższą stawkę celną (w omawianym przypadku przedsiębiorstwa zlokalizowanego w Indiach albo w Indonezji), i w związku z tym stwierdziło, że Komisja powinna rozszerzyć najwyższą stawkę mającego zastosowanie cła na wszystkie przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy, niezależnie od tego, w którym państwie wytworzono produkt objęty postępowaniem.
- (154) Jak wyjaśniono w motywie 176 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przedsiębiorstwo Chromeni nie wykorzystywało surowców, których dotyczyło zakłócenie wykryte w Indiach, tj. rudy chromu i złomu stali nierdzewnej. Ponadto przy nakładaniu ostatecznego cła antydumpingowego nie dopuszcza się możliwości zapobieżenia potencjalnemu przyszłemu obchodzeniu środków poprzez rozszerzenie cła antydumpingowego zastosowanego w odniesieniu do jednego powiązanego producenta na powiązanych producentów w innym państwie. W tym względzie Komisja przywołała również treść motywów 175–177 poniżej.
- (155) W związku z powyższymi argumentami Eurofer należało odrzucić.
- (156) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 174–178 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6.3. Podsumowanie

- (157) W następstwie powyższej oceny Komisja stwierdziła, że właściwe jest określenie kwoty cel ostatecznych zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,3 %
Indonezja	IRNC	10,2 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (158) Żadna strona nie zakwestionowała tego, że wprowadzenie środków leży w interesie przemysłu Unii. Wnioski zawarte w motywach od 181–183 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały zatem potwierdzone.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (159) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Euraniami i jeden importer niepowiązany stwierdzili, że wprowadzenie przez Unię środków w odniesieniu do Indii i Indonezji doprowadziłoby do niedoboru płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno na rynku Unii, ponieważ produkcja unijna nie byłaby wystarczająca do zaopatrzenia całego rynku, a inne źródła dostaw są ograniczone, głównie z uwagi na nałożenie środków antydumpingowych na przywóz z Chin i Tajwanu. W opinii stron na rynku Unii już teraz można zaobserwować tego rodzaju niedobory i opóźnienia w dostawach.

- (160) Strony utrzymywały, że niektóre potencjalne źródła przywozu – mianowicie Brazylia, Malezja i Republika Południowej Afryki – są kontrolowane przez producentów unijnych będących właścicielami przedsiębiorstw zajmujących się produkcją płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w tych państwach. Zdaniem stron skutkowało to nadużywaniem przez producentów unijnych przyznanej im ochrony, co zaowocuje wysokimi cenami na rynku Unii.
- (161) Strony stwierdziły ponadto, że nie mają możliwości przeniesienia cen na swoich klientów, przez co opisana sytuacja wywarłaby niekorzystny wpływ na ich rentowność.
- (162) Euraniami i importer niepowiązani powtórzyli swoje argumenty po ostatecznym ujawnieniu.
- (163) Eurofer zakwestionował te twierdzenia, argumentując, że wspomniane wydłużenie czasu realizacji zamówień było spowodowane zmianami w strukturze popytu i zakłóceniem funkcjonowania globalnych łańcuchów dostaw w rezultacie pandemii COVID-19, dlatego też nie można stwierdzić, że dotyczyło ono w szczególności łańcucha dostaw płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Eurofer stwierdził, że w normalnych warunkach przemysł Unii dysponuje mocami produkcyjnymi pozwalającymi mu pokryć niemal 150 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto Eurofer argumentował, że wzrost ceny surowców, który nastąpił po okresie objętym dochodzeniem, stanowił odzwierciedlenie istotnego zwiększenia kosztów surowców na szczeblu globalnym, które wywarło wpływ nie tylko na ceny w Unii. Co więcej, Eurofer utrzymywał, że płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno mogłyby zostać pozyskane z państw trzecich dysponujących znacznymi mocami produkcyjnymi w zakresie produkcji płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno, na które nie nałożono ograniczeń wynikających z wprowadzenia środków ochronnych w odniesieniu do stali.
- (164) Jak wspomniano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, źródła dostaw płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno są faktycznie dostępne w innych państwach trzecich – największymi z nich są Tajwan i Korea. Produkty z Tajwanu były w dalszym ciągu przywożone do Unii, ponieważ objęto je stosunkowo niskimi cłami antydumpingowymi. Korei udało się w okresie badanym zwiększyć wywóz do Unii zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym. Produkty z Republiki Południowej Afryki również pozostają obecne na rynku Unii pomimo zarzutów dotyczących domniemanego sprawowania kontroli nad procesem produkcji płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno w tym państwie przez przedsiębiorstwa europejskie. Ponadto cła antydumpingowe nałożone na Indie i Indonezję nie mają na celu zamknięcia rynku unijnego dla państw, których dotyczy postępowanie, lecz służą podniesieniu cen do sprawiedliwego poziomu.
- (165) Wzrosty cen są zazwyczaj spowodowane wzrostem kosztów surowców – taką zależność można było już zaobserwować na rynkach państw trzecich. Dlatego też w omawianym przypadku nie dochodzi do nadużywania instrumentów ochrony rynku przez producentów unijnych. Co więcej, fakt, że produkt objęty dochodzeniem wytwarza 13 producentów unijnych, świadczy o silnej konkurencji wewnętrznej na rynku Unii.
- (166) Ponadto Komisja nie jest w stanie należycie ocenić twierdzeń zainteresowanych stron dotyczących braku możliwości przeniesienia cen na klientów i braku możliwości zastąpienia produktów przywożonych z uwagi na brak odpowiedniej współpracy zainteresowanych stron w ramach przedmiotowego dochodzenia. W odróżnieniu od dwóch importerów niepowiązanych, o których mowa w motywach 184–193 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wspomniane strony zgłosiły swoje uwagi po ujawnieniu ustaleń i nie przekazały odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Uniemożliwiło to Komisji przeprowadzanie bardziej szczegółowej oceny obejmującej weryfikację ich kanałów zakupu i sprzedaży, rodzajów produktów będących przedmiotem wymiany handlowej, kosztów i sytuacji finansowej.
- (167) Na tej podstawie Komisja potwierdziła swój wniosek, że skutki możliwego nałożenia ceł dla importerów i użytkowników nie przeważają nad pozytywnymi skutkami środków dla przemysłu Unii.
- (168) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu importerów niepowiązanych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 184–195 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (169) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywie 196 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (170) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych. Z powodów określonych w sekcji 6, a w szczególności w podsekcji 6.2 niniejszego rozporządzenia, cła antydumpingowe należy ustalić zgodnie z zasadą niższego cła.
- (171) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,3 %
Indonezja	IRNC	10,2 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

- (172) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (173) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁵⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.
- (174) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (175) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie

⁽¹⁵⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgia.

jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

- (176) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (177) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (178) W świetle ustalonej wysokości marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.
- (179) Ponieważ niektóre stawki ceł ostatecznych są niższe od stawek ceł tymczasowych, kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego powinny zostać zwolnione.

8.3. Moc wsteczna

- (180) Jak wspomniano w sekcji 1.2, Komisja na wniosek skarżącego objęła obowiązkiem rejestracji przywóz produktu objętego dochodzeniem zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (181) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru ceł ostatecznych z mocą wsteczną.
- (182) Z analizy Komisji wynika, że nie nastąpił żaden dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Na potrzeby tej analizy Komisja porównała średnią miesięczną wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie od wszczęcia niniejszego dochodzenia do wprowadzenia środków tymczasowych – nie odnotowano żadnego dalszego istotnego wzrostu:

	Okres objęty dochodzeniem (tony/miesiąc)	Okres następujący po OD, tj. okres od dnia 1 października 2020 r. do dnia 28 maja 2021 r. (tony/miesiąc)	Wzrost przywozu
Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Indii	8 956	6 036	- 33 %
Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Indonezji	7 353	8 439	15 %
Łączny przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z państw, których dotyczy postępowanie	16 308	14 475	- 11 %

Źródło: Baza danych Surveillance 2 (UE 27).

- (183) Komisja stwierdziła zatem, że pobór ceł ostatecznych z mocą wsteczną za okres, podczas którego rejestrowano przywóz, nie ma w tym przypadku uzasadnienia.

9. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (184) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązująca pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (185) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/159 ⁽¹⁷⁾ Komisja nałożyła na trzy lata środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1029 ⁽¹⁸⁾ przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2024 r. Produkt objęty przeglądem należy do jednej z kategorii produktów objętych środkiem ochronnym. W związku z tym po przekroczeniu kontyngentów taryfowych określonych w ramach środka ochronnego zarówno cło za ilości powyżej kontyngentu, jak i cło antydumpingowe stałyby się należne za ten sam przywóz. Ponieważ taka kumulacja środków antydumpingowych ze środkami ochronnymi może mieć większe niż pożądane skutki dla handlu, Komisja postanowiła zapobiec jednoczesnemu stosowaniu cła antydumpingowego z cłem za ilości powyżej kontyngentu w odniesieniu do produktu objętego przeglądem w okresie obowiązywania cła ochronnego.
- (186) Oznacza to, że jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego przeglądem i przewyższa poziom ceł antydumpingowych nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159. W okresie równoczesnego stosowania cła ochronnego i cła antydumpingowego zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego przeglądem i jest określone na poziomie niższym niż poziom ceł antydumpingowych określony w niniejszym rozporządzeniu, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a poziomem wyższego z poziomów ceł antydumpingowych nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zawieszają się nieopobraną część kwoty ceł antydumpingowych.
- (187) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowane na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzących z Indii lub Indonezji.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1029 z dnia 24 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 w celu przedłużenia środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali, Dz.U. L 225 I z 25.6.2021, s. 1.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Jindal Stainless Limited	13,9 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %	C656
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indyjskie	35,3 %	C999
Indonezja	IRNC	10,2 %	C657
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indonezyjskie	20,2 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, o których mowa w art. 1 ust. 1, i przewyższa równoważny poziom *ad valorem* ceł antidumpingowych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159.

2. W okresie stosowania ust. 1 zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, o których mowa w art. 1 ust. 1, i jest określone na poziomie niższym niż równoważny poziom *ad valorem* ceł antidumpingowych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a poziomem wyższego z równoważnych poziomów *ad valorem* ceł antidumpingowych określonych w art. 1 ust. 2.

4. Zawieszają się część kwoty cła antidumpingowego zgodnie z ust. 3.

5. Zawieszają, o których mowa w ust. 2 i 4, są ograniczone w czasie do okresu stosowania cła za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/159.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antidumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/854 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antidumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Nie pobiera się ostatecznego cła antidumpingowego z mocą wsteczną od zarejestrowanego przywozu. Dane zebrane zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/370 nie są dłużej przechowywane. Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/370 niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
